

MVCRX094G295
prvotní identifikátor

odbor legislativy a koordinace předpisů
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV-58828-2/LG-2026

8. dubna 2026

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, za které ve věci jedná odbor legislativy a koordinace předpisů, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), rozhodlo o žádosti (dále jen „žadatelka“), ze dne 24. března 2026, kterou se žadatelka dožadovala poskytnutí informací vztahujících se k neziskovým organizacím,

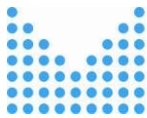
takto:

Žádost žadatelky se podle ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím z důvodu, že Ministerstvo vnitra nemá povinnost poskytovat informace týkající se dotazů na názory a vytvářet nové informace, **odmítá**.

Odůvodnění

Ministerstvu vnitra, které je jako státní orgán ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím povinným subjektem, byla dne 24. března 2026 doručena žádost o poskytnutí informací podaná v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím. Žadatelka požadovala poskytnutí následujících informací vztahujících se k neziskovým organizacím:

- 1. Analýzy, studie nebo jiné podkladové materiály, které identifikují konkrétní nedostatky současného systému evidence a zveřejňování financování neziskových organizací v České republice.*
- 2. Informace o tom, jaké konkrétní údaje o financování neziskových organizací nejsou podle názoru povinného subjektu dostupné v současném právním a evidenčním systému České republiky.*
- 3. Odůvodnění, proč stávající nástroje transparentnosti (zejména veřejné rejstříky, účetní závěrky, výroční zprávy, audity, daňová přiznání, evidence dotací, systém de minimis a další registry a další zákonné povinnosti - tedy již nyní veřejně dostupné informace) nejsou považovány za dostatečné.*

4. *Podklady nebo analýzy, které vedly k závěru, že je potřeba zavádět nové evidenční nebo zveřejňovací povinnosti nad rámec stávající právní úpravy.*

Ve vztahu k působnosti Ministerstva vnitra, která je vymezena zejména § 12 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, je nutno konstatovat, že Ministerstvo vnitra se problematikou fungování neziskových organizací nezabývá.

Podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Podle § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního. Informační povinnost se tedy může vztahovat pouze k těm informacím, kterými povinné subjekty v danou chvíli disponují, tzn. k informacím reálně existujícím.

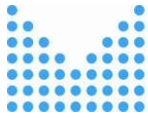
Vzhledem k tomu, že žadatelka žádá o poskytnutí informací týkajících se vytváření nových informací povinného subjektu, nikoli o existující informaci ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, je tímto splněn důvod pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informací podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím. Režim zákona o svobodném přístupu k informacím totiž nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice nebo informovat o budoucích rozhodnutích.

Z ustanovení § 15 odst. 1 výše zmíněného zákona vyplývá, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen z části nevyhoví, vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Povinný subjekt po posouzení žádosti rozhodl, jak ve výroku konformně s uznávanou judikaturou vyjádřil (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. září 2010, č. j. 4 As 23/2010-61). Platí totiž, že „*žádosti, v nichž se žadatelé domáhají poskytnutí informací, které neexistují, žádosti o vytvoření nové informace, o sdělení budoucího rozhodnutí nebo sdělení názoru povinného subjektu ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, musí být v případě nevyhovění požadavku vyřízeny vydáním rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 tohoto zákona.*“ Rozhodl tak poté, co dospěl k závěru, že je dána překážka k podání informace. Překážka je právně založena účelem a smyslem ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím. Ustanovení § 2 odst. 4 jasně deklaruje, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

S ohledem na výše uvedené rozhodl povinný subjekt tak, že žádost o poskytnutí informací odmítl.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 16 odst. 1 ve spojení s § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím a § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat rozklad. Rozklad se podává ministrovi vnitra prostřednictvím Ministerstva vnitra, odboru legislativy a koordinace předpisů, do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Mgr. Klára Štěpánková
ředitelka odboru